

Vilma Millere

Publicēts: 07.05.2021.

Vilma Millere no saviem 45 darba gadiem 33 ieguldījusi kultūras dzīves attīstībā - par šiem radošajiem, aktīvajiem gadiem Ogres Goda pilsoņa nosaukums viņai piešķirts 1988. gadā un atjaunots 2003. gada martā.

Vilma Millere (30.01.1926. - 14.11.2011.) dzimusi Jēkabpils apriņķa Ābeļu pagastā, zemnieku ģimenē. Viņa mācījusies Nīcgales četrgadīgajā, vēlāk Ģīpterānu sešgadīgajā pamatskolā, tad Jēkabpils ģimnāzijā. Pēc kara pabeigusi Suntažu vidusskolu. Sākoties karam, Vilmas tētis ar ģimeni bija plānojis bēgt uz Vāciju, bet šī iecere neizdevās. Viņi nonāca "Kurzemes katlā" un apmetās sabiedrības "Okte" teritorijā. Sākumā Vilma strādājusi dažādus darbus, vēlāk – grāmatvedībā. Kara laikā V. Milleres tēvs izvests, miris Magadanā.

Ogres rajonā V. Millere dzīvo kopš 1950. gada, kad sāka strādāt Turkalnes ciema saimniecībā (pēc apvienošanās – Tinūžos) par grāmatvedi, tad par kultūras darba organizatori. Viņas vadībā šeit tika organizēts koris, drāmas kolektīvs, sieviešu un vīru ansamblis. Kultūras darba organizatore rūpējās arī par turkalniešu atpūtu.

1950. gadā Vilma apprecējās ar Turkalnes septiņgadīgās skolas direktoru Ansi Milleru un pārcēlās dzīvot uz Turkalnes skolu. Piedzima meita Anita. Kad 1959. gadā Vilmas vīru pārcēla uz Suntažu vidusskolu par direktoru, Milleru ģimene apmetās Suntažos.

V. Millere sāka darbu skolas bibliotēkā un Suntažu kultūras centrā par kultūras darba organizatori. Tika atjaunots koris, deju kolektīvs, ansambļi. Ar Vilmas iniciatīvu Suntažos uzcelta vasaras estrāde un atvērta grāmatnīcas filiāle.

1964. gadā Milleru ģimene nonāca Ogrē. V. Millere sāka strādāt par direktori Ogres rajona kultūras namā, kur aizritēja divi gadu desmiti (līdz 1985. gadam). "Kultūras namā darbojās labi kolektīvi, kas viesojās ar izrādēm, koncertiem un izstādēm Latvijas rajonos un tālu aiz valsts robežām," atminējusies V. Millere.

Kad 1985. gadā viņa paziņoja, ka ies pensijā, kultūras namā darbojās trīsdesmit septiņi mākslinieciskās pašdarbības un tehniskie kolektīvi, tai skaitā seši tautas kolektīvi. Bija iedibinātas daudzas tradīcijas, izveidojusies laba sadarbība ar lauku kopsaimniecību un uzņēmumu vadītājiem. Lielu popularitāti sabiedrībā iemantoja Vilmas Milleres vadītais klubs "Līdzī dzīvei", kurā darbojās ap 500 ogrēniešu un pasākumos piedalījās iemīļoti Latvijas mākslinieki, kā arī klubs "Maizei kalpot". "Kluba vakari notika vienu reizi mēnesī," sacījusi V. Millere, "uz tiem vienmēr pietrūka biļešu, tad sadalījām – kuri biļetes nedabūja, nākošo reizi tiem tika labākās vietas." Katru gadu augustā Ogres estrādē notika Estrādes svētki, kur ik reizi pulcējās ap 10 000 apmeklētāju. Estrādē notikuši daudzi lieli pasākumi un koncerti, kuros pulcējās liels skatītāju pulks. "Toreiz pasākumos estrādē dežūrēja tikai viens milicis. Un nekad neviens kautiņš nenotika."

Pēc aiziešanas pensijā Vilma piestrādājusi Ogres trikotāžas kombināta kopmītnēs par dežuranti un individuālajos uzņēmumos "Antiks" un "Grindeks".

V. Millere no saviem 45 darba gadiem 33 ieguldījusi kultūras dzīves attīstībā. Par šiem radošajiem, aktīvajiem gadiem viņai paldies teikts un Ogres Goda pilsoņa nosaukums piešķirts 1988. gadā. Tas atjaunots 2003. gada martā. Šo apbalvojumu V. Millere izjutusi kā morālu atbalstu, arī sava darba novērtējumu un godu.

80. dzimšanas dienā, 2006. gadā, V. Millere saņēma Ogres novada domes Atzinības rakstu par mūža ieguldījumu kultūras procesu nepārtrauktībā un attīstībā. Šai Vilmas dzimšanas dienai par godu Ogres kultūras centrā notika viņai veltīts koncerts "No sirds uz sirdi". Anitas Ausjukas scenārijs un koncerta norise viņu dziļi aizkustinājusi. 2008. gadā izdots V. Milleres atmiņu krājums "Darbam atdots mūžs".

Pirmās atmiņas par Ogrī V. Millerei saistās ar troksni, kas radies no vilcienu kustības cauri pilsētai: "Bija tāda sajūta, ka no Latvijas viss tiek izvests. Skaisti likās elektriskie pasažieru vilcieni. Atmiņā palikusi pilsētas zaļā zona."

Milleres kundze izveidojusi savas dzimtas koku, kurā iekļauti dati līdz piecām paaudzēm. Viņa uzrakstījusi arī sīku aprakstu par savu dzīvi, par pārdzīvojumiem kara laikā. "To atstāšu mazbērniem," atzinusi Ogres Goda pilsoņe, "lai iepazīst, kas ir rūgtums, naidis un necilvēcība."

V. Millerei ir meita Anita, znots Guntars, mazmeitas Ieva (strādā Gaisa spēkos), Dace (strādā bankā) un mazmazbērni – Lilita un Ralfs. Brālis Jānis Rubulis strādājis kolhozā "Druva" (Saldus raj.) par priekšsēdētāju, tagad pensionārs, Imants – bijis veterinārārsts, miris 1990. gadā. Ar māsu Viņu, kura bijusi Ogres rajona kino direkcijas direktore, Vilmai vienmēr bijušas tuvas un siltas attiecības. Vija aizvien ir māsas gaidīts un mīļš ciemiņš.

"Es mīlu savu nodzīvoto dzīvi, lai kāda tā bijusi," pārliecināti teikusi Vilma Millere, "mīlu savu dzimteni Latviju un cienu visus godīgos darba darītājus. Mīlu Ogrī un tos daudzus cilvēkus, kuri mīl savu pilsētu, pārvar grūtības, strādā un cer uz skaistāku dzīvi. Esmu pārliecināta, ka labāk savā zemē padzerties ūdeni no vecas vīzes, nekā tālā, svešā zemē medu ēst no zelta trauka."

<https://www.ogresnovads.lv/lv/vilma-millere>